

rali živeti!« je izšla že v 31. izdaji; druga knjiga »Moja oporoka« je tiskana že v 32. izdaji; tretja »Zdravljenje z vodo« je pa razširjena med ljudmi v 500.000 izvodih; »Velika Kneippova knjiga« pa je razprodane 50.000. Slovenci imamo malo knjižico, ki daje navodila po Kneippovem načinu za dravljenje z vodo. Imenuje se »Domači zdravnik« po naukih in izkušnjah župnika Kneippa. Izdala jo je »Družba sv. Mohorja« prvič l. 1892.

Kdor se poslužuje vodnega zdravljenja, ne sme pretiravati; zlasti pa mora natančno paziti, kako je za posamezne slučaje raba vode predpisana, kako se je treba varovati prehlajenja i. dr.

Pripomnimo še, da je bil župnik Kneipp sin preprostega tkalca, Pastirska in tkalska služba mu ni kaj ugajala. Bil je slabotnega zdravja ter je srčno hrepenel, da bi postal duhovnik. Lotil se je učenja in prejel v 31. letu sveto mašniško posvečenje. Radi bolehanja je v dijaških letih marsikaj trpel. Večkrat so mu celo pljuča krvavela, in se je bilo bati, da bo moral zgodaj umreti. V skrbeh za svoje zdravje si je iskal sveta v knjigah. V roke mu je prišla knjiga »Pouk o moči in učinku sveže vode na človeško telo«. Ta knjiga ga je zelo osrčila. Polagoma je jel uporabljati polive in lahne kopeli, a brez posebnega izboljšanja. Nato je hodil parkrat na teden tričetrt ure daleč k Donavi, se je v naglici skopal v vodi in pohitel urno nazaj. V kratkem se mu je vrnila moč in vedrost. To je bil prvi uspeh, ki mu je dal poguma in vztrajnosti. Spoznal je zdravilno moč vode, in napredoval čimdalje bolj v tej stroki.

Slovstvo.

Rožica s Krasa. Življenjepis vzornega mladeniča Ernesta Mlakarja, padlega v vojski 16. avg. 1916. V zgleđ in posne-manje vsem slovenskim fantom izdalo uredništvo »Bogoljuba«. V Ljubljani 1921. Cena Din 3.— Čisti dobiček te knjižice se bo porabil za prvo slovensko misijonišče v Grobljah, kamor bi bil rajni Mlakar vstopil, če bi bil še živel. — To je

res čtivo zlata vredno tudi za vas, ljubi otroci. Dolgih naukov ne berete radi, V tej knjižici tudi ni suhih naukov, ampak živo življenje. Tudi imate tu mladeniča, ki ni živel pred več sto leti, tudi ne v tuji deželi, ampak je bil naš sodobnik in naš rojak — rožica s Krasa. Knjižica se naroči z naslovom: Misijonišče v Grobljah, p. Domžale.

A. Čebular:

Uganke.

(Nadaljevanje.)^{*}

8.

Črni potniki iz dalje
glad za sabo vlačijo,
po vaseh beračijo. (Vrane.)

9.

Zlat kolaček,
v njem kovaček
kuje, kuje —
oženj zemljo razsvetljuje.

(Luna.)

10.

Striček obeša
se na drevesa,
trda peresa
k deblu pritiska,
da brž ujame,
kadar zavriska. (Zolna.)

11.

Štirje palčki se lovijo,
v redu vedno se vrstijo:
prvi cveten ima pas,
drugi za klobukom klas,
tretji z jabolki je rdečimi,
zadnji z biseri iskrečimi.

(Letni čas.)

12.

Mènda kar za šalo
gleda k nogam — v ogledalo.
Kaj pa vidi? — Mačice,
ki imajo tačice
skrite v košku svilnatem.

(Vrba.)

* Glej »Vrtec« 1922, št. 3—4, str. 46.